

1921

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

Τέρπειν ἄρα καὶ διδάσκειν

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'-ΤΟΜΟΣ 28^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:

Άλλοι καιροί, άλλα ἤθη σελ. 188.—Ἀνθρωπινό,	Σελ.
12.—Ἀνοιξιάτικο (τ') Σχολεῖο, 124.—Ἀντίθετο	
(τὸ) 236.—Γιὰ τὰ ψευδώνυμα, 284.—Δὸν Κιχώτης	
(ὁ) 14.—Δύο ἰδιώματα, 380.—Δυὸ νέα τάλαντα,	
300.—Εἶναι ἀρκετό, 228.—Ἐλευθερία, 132	
—Ἐλισσαῖβετ Μονταν Μαρτινέγκου (Μία μεγάλη	
γυναίκα) 148 καὶ 156.—Ἐνα Δελτάριο, 403.	
Ἐνας «ἄνθρωπος» 276.—Ἐνας λόγος, 212.—Ἐνας ποῦ	
κάνει ἐκδρομὲς, 244.—Ἡμιτελῆ·τὰ 324.—Θέλω νὰ	
γράψω» 20.—Ἰδανικὸ(τὸ) 292.—Καγκελάκι (τὸ) 116.—	
Καραγκιόζης (ὁ) 364.—Κοκκινοὶ (οἱ) κρῖνοι, 180.	
—Λασκαράτος (ὁ) 92.—Λίγο νεὸ στὸ κρασί,	
220.—Λουλουδοκόσμος (ὁ) 196.—Νέοι (οἱ) Μῦθοι	
332.—Ὅμιλοι ἐκδρομῶν, 204.—Παιδί (τὸ) καὶ	
ὁ Λαός, 268.—Παιχνίδια (τὰ) 36.—Ἐνας Πατέρας,	
84.—Πεῖνα [ἡ] 388.—Πολλὰ καὶ διάφορα, 396.—	
Προτομή (ἡ) τοῦ Κρουστάλλη, 100.—Πυροβολισμοὶ	
[οἱ] 260.—Ριχάρδος Παρίσης, 356.—Σεπτέμβρης,	
316.—Σκύλοι στὸ Θέατρο, 252.—Στίξεις (ἡ) 372.	
—43ον Ἔτος, 3.—Τέχνη (ἡ) στὸ Σχολεῖο καὶ ἡ	
Τέχνη τῶν Μεγάλων, 164 καὶ 172.—31921 μ. Χ,	
341.—Φεμινισμός, 140.—Φιλανθρωπία, 108.—	
Φιλατελισμός, 348.—Φόβος (ὁ) 308.—Φοιτητικὴ	
(ἡ) Συντροφιά, 52.—Χαίρε ὁ Πολίτης, 60.—Χρι-	
στούγεννα, 28.	67
Ἀλεπού (ἡ) μετὰ τὰ χρυσὶ κόλυβα.	245, 325
Ἀλφειοὶ	
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», εἰς τὴν 7ην	
σελίδα ἐκαστοῦ φύλλου, ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ	
52ου.	
Ἀμόνιαστα (τ') Ἀδέλφια (δραματὰκι μονόπρακτο)	259, 267, 275, 283
Ἄν	171
Ἀνάμνηση	266
Ἀνοιξιάτικα (τ') λουλούδια	163, 171
Ἀπ' ἀνθὸ σ' ἀνθὸ	251
Ἀπάντηση (ἡ) τῆς μαμῆς	147
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:	
Ἀποτελέσματα 185ου (Ἀσκήσεων)	190
Ἀποτελέσματα 186ου (Λύσεων)	184
Ἀποτελέσματα 187ου (Λύσεων)	366
Ἀποτελέσματα 190οῦ (Διηγήματος)	238
Ἀποτελέσματα 192ου (Ἀσκήσεων)	398
Ἀποτελέσματα Εὐσημῶν τοῦ 1920	267
Ἀποτελέσματα Μ. Δ. Ζωγραφικῆς	262
Ἀποτελέσματα Μ. Δ. Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλ-	
λικοῦ	310, 318
Ἀποτελέσματα Μ. Δ. πρὸς σύνθεσιν ποιήματος	214, 222
Βιβλίον (τὸ) τοῦ κ. Τελλοῦ Ἄγρα	106
Γαῖδουροκαβαλλογρία (ἡ) τρεῖς εἰκόνες	269, 285, 293
Γάτες (οἱ) τοῦ Βασιλῆα (μετ' εἰκόνας)	388, 396
Γιὰ νὰ μὴ λείψῃ ἡ φιλανθρωπία	292
Γιαννάκης (ὁ)	242
Γιασεμιά (τὰ)	251
Γιὰ τὸν Μπαμπὶ ποὺ φεύγει	291
Γρηά (ἡ) καὶ ὁ χάρος	75
Δαχτυλίδι (τὸ) τῆς Φειδομάννας	83, 90
Δειλινὸ (τὸ)	123
ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ (μυθιστόρημα ὑπὸ Ἰουλίον	
Βέρν, Μέρος Δεύτερον μετὰ 31 εἰκόνας) εἰς τὴν	
4ην καὶ 5ην σελίδα ὅλων τῶν φύλλων, ἀπὸ τοῦ 1ου	
μέχρι τοῦ 43ου.	
ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
193ος (Λύσεων)	7
194ος (Λύσεων)	111

195ος (Ἀσκήσεων)	Σελ.
196ος (Λύσεων)	199
197ος (Λευκῶν Λέξεων)	214
198ος (Λύσεων)	271
22ος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος	319
Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1921	390
Δώδεκα (οἱ) Μῆνες	407
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ:	99
Φάνης Μ. Γαλανός, 333.—Γ. Δ. Ἐλευθερουδάκης,	
349.—Γ. Θ. Κακιδῆς, 381.—Κ. Μ. Καρατζίδης,	
349.—Ε. Δ. Μελανδινός, 355.—Δανάη Ε. Μενεξή,	
29.—Εὐθαλία Δ. Μπαμπάλου, 333.—Θ. Α. Νάλ-	
τσας, 365.—Σ. Παυλίδης, 381.—Εὐγενία Μ. Τυμ-	
βίου 29.	
Εἰκοσαετηρίς (ἡ) (τῆς «Πινακοθήκης»	143
Ἐκκληθρο (τὸ)	115, 122
Ἐνα γράμμα	131
Ἐνα γράμμα γιὰ τὰ Διαπλάσσοπουλα	286
Ἐνα κακὸ ὄνειρο καὶ ἓνα καλὸ μάθημα	195
Ἐνα παλιὸ κοντι	307
Ἐπάγγελμα (τὸ) τοῦ Σκιοῦρου (3 γελοιογραφίαι)	387
Εὐσημα τοῦ 1920	267
Εὐτυχία	226
Ἡμερολόγιο	315
Θάλασσα-ἀρμύρα	331, 339
Θησαυρὸς (ὁ)	355
Ἰσῖος (ὁ) δοῦμος	3
Καλὰ (τὰ) σκυλάκια (3 γελοιογραφίαι)	221
Κόκκορος (ὁ) καὶ ἡ κόττα	155
Κόρα [ἡ]	155
Κυὰ-Φλουρη (ἡ) καὶ ὁ γιὸς τῆς	365, 371
Λεκέδες ποὺ δὲν βγαίνουν (2 γελοιογραφίαι)	378
Λίγες στιγμὲς εὐτυχίας	357, 363
Λίνα [ἡ] στὸν Μπαμπὶ	324
Μάλωμα (τὸ)	372, 379
Μεσημέρι στὸν Πόρο	251
Μετὰ τὸ διάβασμα	299
Μία μέρα σχολεῖο	283
Μία ιδιοτροπία τῆς πριγκίπισσας Χρυσομπομπούκας	
(μετ' εἰκόνας)	211, 219, 227, 236, 243
Μία πρωτότυπη ἐκδίκηση (6 γελοιογραφίαι)	3
Μικρὰ Μυστικὰ μεγάλων συγγραφέων	341
Μικρὴ [ἡ] μαμμὶ	27
Μικρὴ [ἡ] Σουλτάνα (μετ' εἰκόνας)	109
Μικρὸς (ὁ) γούλλος	91
ΜΙΚΡΟΣ [ὁ] ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ, (μυθιστόρημα ὑπὸ τοῦ	
Δοξαγοῦ Danrit, μετὰ 52 εἰκόνας) εἰς τὴν 1ην σε-	
λίδα ὅλων τῶν φύλλων ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ	
52ου.	
Νέα [ἡ] Ζωή	218
Νησί [τὸ] τῆς εὐτυχίας	35, 43
Νίνα (ἡ)	316
Νοικοκυρὰ (ἡ)	349, 355
ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ	6, 14, 22
Ὅργανα [τὰ] τὰ τοῦρπανα	51
Ὅρκος (ὁ) τοῦ Μπαρμπα Πέτρου	139, 146
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, εἰς τὴν 8ην ἢ 7ην σελίδα ὅλων	
τῶν φύλλων ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ 52ου.	
Παπποῦς (ὁ)	59
Περίπατος	347
Περὶπέτειες [οἱ] τῆς Αἰλίας	363
Πετιναρι [τὸ]	188
Πέτρα [ἡ]	179
Πέτρες [οἱ]	27
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, εἰς τὴν 8ην σελίδα ὅλων	

των φύλλων από του 1ου μέχρι του 52ου	
Ποιός ήταν ο κλέφτης του κ. 'Ανανιάδη (4 γελοιογραφίαι)	
Προσευχή [ή]	
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συν- δροεῆς	
Πρῶτο [τὸ] μάθημα	
Πύργος (ὁ) τοῦ Βραχυμάν (πρόβλημα)	
Πῶς ἐξήρσε καὶ πέθανε ἡ Μιμή	
Πῶς ἐκχεμάσθηκε ὁ κύρ- 'Αντρέας (3 γελοιογραφίαι)	
Πῶς ξεσπαθώνει ὁ μικρὸς Τζόκεϋ (9 γελοιογραφίαι)	
ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΓΩΝ, εἰς τὴν δὴν σελίδα τῶν περισσοτέρων φύλλων ἀπὸ τοῦ 4ου μέχρι τοῦ 50ου	

Σελ.

93
68
374
355
300, 308
179, 187
357
181

Σκίτσα	
Στὴν ἀγκαλιά τοῦ Μπαμπι	
Στὸ περιβόλι	
Στοχασμοί	98, 108, 147, 155
Στραβὸς καὶ κουτσός	203
«Ταπεινὸν [τὸ] Ἴον»	332
Τέχνασμα [τὸ] τοῦ κ. Πονηρίδη (4 γελοιογραφίαι)	165
Τριαντάφυλλο [τὸ]	380, 387
Τυφλὸς [ὁ] καὶ τὸ φανάρι	75
Φιλόδοξος (ὁ) βατραχός	300
Χριστουγεννιάτικο δῶρο	76
Ψάρεμα (τὸ)	395
Ψηλὸ [τὸ] τοῦ κυρίου Δημάρχου (4 γελοιογραφίαι)	205

Σελ.

323
187
203
155
203
332
165
380, 387
75
300
76
395
205

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

*Απὸ τὶς Στροφές	
Βράδυ στὴ γειτονεῖα	
Βράδυ στὸ σπίτι	
Γαλήνη	
Γεφυρὶ [τὸ]	
Γκρεμισμένη Ἐκκλησοῦλα	
Δάφνη, Δρόμα	
Δρόμος [ὁ] μὲ τὶς Νεραντζιές	
*Ἐκκλησάκι	
*Ἑλληνικὸ Ταξεῖδι	
*Ἐλευσίνα	
*Ἑλπίδα [ή]	
*Ἐπικίνδυνα παιχνίδια	
*Ἐξαγνισμὸς στὴν Κασταλία	
*Ἐρημὸς περιστεριώνας	
Εὐτυχισμένο [τὸ] σπίτι	
Ζῶσε	
Ζωὴ στὴ στάνη	
Ἱστορία	
Καθὼς ἔρχεται τὸ φθινόπωρο	
Καλοκαιρινὴ βραδία	
Κάποιοι καῖμοι	
Κλωσσότουλα	
Κοίτασμα	
Κρεββατοκάμαρα	
Κυκλιμῆς	

99, 115, 138, 155, 163, 178, 194,
211, 229, 235, 261, 267, 275, 307, 323

Δελέκι καὶ πουλάκι	
Αυκαβήττος	
Μιά ζωὴ	
Μουσική	
Μπόρα	
Νηνεμία	
*Ὀλυμπία	

187
315
107
250
332
75
331
396
291
380
234
91
44
250
42
51
347
85
76
348, 355
282
258
227
139
27
203
36
197
91
284
114
269

*Ὀνειρο [τ']	
*Ορφανὸ Ἀρνάκι	
Οὐράνιος τόξο	
Παιδιάτικη θλίψη	
Παλιὸ (τὸ) σπίτι	
Παραμονὴ [τὴν]	
Πάρος	
Παστοράλ	
Πόθος [ὁ] τοῦ ἀγροῦ	
Ποντίκι καὶ χελώνη	
Πυθία	
Ρόζα [ή] τῆς κούκλας	
Σὰν παραμυθάκι	
Σκυλί (τὸ) μας	
Στὸ θάνατο μὲς ἐξαδελφούλας	
Στοὺς Ἱερολοχίτες	
Στρατηγὸς [ὁ] καὶ τὰ ζαχαρωτά	
Τεμπέλης (ὁ) κουβίς	
Τραγοῦδια τοῦ νησιοῦ	
Τραγουδιστὴς [ὁ]	
*Υπναρὰς [ὁ]	
Φθινοπωρινὸ	
Φθινοπωρινὸς χορὸς	
Φθινόπωρο	
Φουρτούνα	
Φωλιά [ή]	
Χολικάκι καὶ πάπια	
Χαμόγελο	
Χειμωνιάτικη βραδυά	
*Χελιδόνια [τὰ]	
Χελιδόνι καὶ κορασίδα	
Χελιδόνι καὶ πετροχελιδόνο	
Χιονίζει	
Ψαρις [ὁ]	

66
130
284
211
274
35
380
290, 299
162
125
258
154
179
146
82
133
171
60
389
62
11
53
58
27
34
75
363
21
2
59
83
186
170
371

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

*Ο τόμος οὗτος περιέχει 200 εἰκόνας καὶ κοσμήματα.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸ κατ' ἑξοχὴν παιδιὸν περιεχόντων εἰς τὴν γάλακτος ἐκδοτικὴν ἰσχυρίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικὸν	Ἑξωτερικὸν
Ἑτησίᾳ δρ. 16.—	Ἑτησίᾳ δρ. 20.—
Ἑξάμηνος 8,50	Ἑξάμηνος 10,50
Τρίμηνος 4,50	Τρίμηνος 5,50

Αἱ συνδρομαὶ δοχονται τὴν 1ην ἐκάστοτος μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικ. λεπ. 40. Ἑξωτερικ. λεπ. 45
ὅλλα προηγουμένων ἐτῶν, ἐπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Εὐριπίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 28^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 5 Δεκεμβρίου 1920

Ἔτος 43ον.—Ἀριθ. 1

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

[ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δώδεκα χρόνων ἐθελοντής.

— Πάλι αὐτὸ τὸ παλιόπαιδο χάσομερῶ διαβάλλοντας ἐφημερίδες; Ὅχι τὸ πάρ' ἡ ὀργή, ὅχι τὸ πάρη!..

Καὶ κόκκινος ἀπ' τὸ θυμὸ τοῦ ὁ κύρ-Νικόλας, τρέχοντας ὅσο τοῦ συγχωροῦσαν τὰ κοντά του πόδια καὶ ἡ χοντρή του κοιλία, πέρασε τὴ λιθόστρωτη αὐλὴν ποὺ ἦταν πίσω ἀπ' τὸ μπακάλικό του καὶ χώθηκε εἰς ἓνα μικρὸ ἐργαστήρι, ποὺ μύριζε αἷλινμα καὶ ρετσίνα.

— Μπρὲ σύ, τεμπέλαρε! ἄρχισε ἀπ' τὸ κατώφλι τῆς πορτοῦλας, σταυρώνοντας τὰ μπράτσα! αὐτὴ τὴ δουλειὰ θὰ κάνης τώρα; γιὰ νὰ μοῦ διαβάλλης ἐφημερίδες σ' ἔχω ἐδῶ μέσα, ἢ γιὰ νὰ φτιάγης αἷλινμαστοκέρια;

Ὁ μικρὸς μαθητευόμενος γύρισε ἀπὸτομα, κοκκίνισε ὡς ταυτιά ποὺ τὸν ἐπιανε ὁ ἀφεντικός του σ' τὰ πράσα, καὶ τοῦ χάκου προσπάθησε νὰ βρῇ μιὰ δικαιολογίαν. Ἀπὸ ἐνστικτο μόνον, σήκωσε τὸν ἀγκωνά του ὡς τὸ μάγουλο, γιὰ νὰ μὴ φάη κανένα μπάτσο. Μὰ ὅχι, ὁ ἀφεντικός δὲν τὸν ἐκτύπησε, γιὰτὶ ξαφνικά ὁ θυμὸς τοῦ γύρισε σὲ μιὰ μεγάλη περιφρόνηση. Καὶ κουνιώντας τὸ κεφάλι, εἶπε στὸ παιδί:

— Ποτέ σου σὺ δὲ θὰ κάνης τίποτα!.. Ἀκουε, κακίμοιρε;.. Τίποτα, ποτέ!.. Κι' ἂς ὀψεται ὁ πατέρας σου, ποὺ τοῦ ἦρθε ἡ ιδέα νὰ σὲ μάθῃ γράμματα... Λές καὶ τῶκανε ξεπίτηδες, γιὰ νὰ γίνης ἓνας χαμένος!

— Ὅχι, ἀφεντικό!.. διαμαρτυρήθηκε τὸ παιδί.

— Ὅριστε! φώναξε ὁ μπακάλης, ποὺ τὸν ξανάπιασε ὁ θυμὸς· τώρα ἔχουμε καὶ ἀντιλογίες! Ἀκου ποὺ σοῦ λέω ἐγώ: τὰ κακὰ διαβάσματα σὲ χαντάκωσαν!

— Μὰ δὲν εἶναι κακὸ αὐτὸ ποὺ διάβαζα... Ἦρθε εἰδήση, πῶς οἱ Πρώσοι μᾶς πῆραν τὸ Λογκόβ καὶ ἡ ἐφημερίδα κάνει ἐκκλήση στοὺς πατριώτες...

— Κολοκύθια!.. Καὶ τί σὲ νοιάζει σένα γιὰ τὸ Λογκόβ;.. Ἀς τὸ πῆραν καὶ οἱ διαβόλοι!.. Τὰ κερτιά σου ἐσύ νὰ κοιτᾷς!

Ἡ μὴν περιμένης νάρθουν νὰ σ' τὰ φτιάσουν οἱ πατριώτες;.. Νά, τὸ αἷλινμά σου πάγωσε, τὸ ρετσίνα σου κρύωσε. Καὶ ποῦ εἶναι τὰ καλούπια σου; ποῦ εἶναι τὰ φυτίλια σου; Τίποτα δὲν ἔκανες ἀκόμα!.. Ὅχι, ὅχι, τελείωσε!.. Δὲ σὲ ὑποφέρω πιά! Δὲ σὲ θέλω! Σὲ διώγω!..

Εἶχε πλησιάσει τὸ παιδί καὶ, μιλιώντας, τώρα τὸ τράνταζε ἀπὸ τὸ μανίκι.

— Ἐγὼ ξεδεύω γιὰ σένα! Δεκάξη σόλδια τὴν ἡμέρα μοῦ κοστίζει μόνον τὸ φαί σου. Βάλε τὸν ὕπνο σου, βάλε τὰ ρούχα σου, τὰ πλουσιτικά σου. Πόσα μᾶς κάνουν τὸ χρόνο; Ἐσύ ποὺ ξέρεις γράμματα,

μπορεῖς νὰ τὸ βρῇς! Κι' ὅμως εἶσαι ἀχάριστος! Μ' ἔκανες νὰ τὸ μετανοιώσω χίλιες φορές ποὺ σὲ κράτησα, ἀφοῦ πέθανε ὁ πατέρας σου, γιὰ νὰ σὲ κάνω ἄνθρωπο... Ἐ-ξῶ, γρήγορα!

Τὸ παιδί γλώρισσε. Ἐνα δάκρυ γυάλισε στὴν ἄκρη τῶν μαύρων του βλεφαρίδων, τὸ βλέμμα τοῦ ἀποζήτησε τὰ μάτια τοῦ κύρ-Νικόλα καὶ μιὰ ἱκεσία ἀνέθηκε στὰ χεῖλιά του.

— Ἀχ, ἀφεντικό, φιθύρισε, μὴ μὲ διώξης καὶ θὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ σ' εὐχαριστήσω.

Μὰ ὁ χοντρός μπακάλης, — ἴσως καὶ γιὰ νὰ δώσῃ ἓνα καλὸ μάθημα στὸ μαθητὴ του, γιὰτὶ δὲν ἦταν κακὸς ἄνθρωπος, — ἐφάνηκε ἀμελείκτος.

— Ὅχι, ὅχι, ὅχι! φώναξε. Αὔριο, τὸ ξέρω, θὰ ξαναρχίσῃς τὰ ἴδια. Τὸ μόνον ποὺ μπορῶ νὰ σοῦ ἐπι-

τρέψω, εἶναι νὰ κοιμᾷσαι ἐδῶ ὡς πού νὰ βρῇς ἄλλη θέση.

Τὸ παιδί πιά τί νὰ κάνῃ;... Ἐλυσσε σιγά-σιγά τὴν ποδιά του, τὴ διπλώσε καὶ τὴν ᾤφησε στὸ τραπέζι τῆς ἐργασίας του, ἐνῶ ὁ κύρ-Νικόλας ἔτρεχε στὸ μαγαζί, ὅπου τὸν ζήτοῦσαν πελάτες.

Τότε ὁ Γιάννης Καρδινιάν (ἔτσι λεγόταν ὁ μικρὸς μαθητευόμενος) ἀνέθηκε μιὰ σκάλα, στὸ βῆθος τοῦ ἐργαστηρίου, ὅπου ἔφταναν τὰ λειμμαστοκέρια, καὶ μπήκε σὲ μιὰ καμφορέα τῆς σοφίτας, ὅπου ἐπλάγιαζε. Ἐκεῖ κάθησε στὴν ἄκρη τοῦ ἀγρενίου τοῦ στρώματος καὶ ἐλεύθερα πιά

« Μπρὲ σύ, τεμπέλαρε!.. » (Σελ. 1. στ. α'.)

άφησε να τρέξουν τα δάκρυά του.

Τη στιγμή που αρχίζει αυτή η ιστορία, — τον Αύγουστο του 1792, — ο Γιάννης Καρδινιάς ήταν δώδεκα χρονών.

Η Γαλλία περνούσε τότε μια κρίση φοβερή. Ο έγχθρος, απειλητικός, έτοιμαζόταν να εισβάλει απ' όλα της τα σύνορα. Από τα βόρεια και τάντολικά, οι Πρώσοι κι' οι Αυστριακοί. Από τις Άλπεις, οι Ιταλοί. Ο στρατηγός μάλιστα των Αυστρο-Πρώσων, ο δούκας Μπρούνσβικ, είχε βγάλει προκήρυξη πως θα υπαίαινε στη Γαλλία για ναποκαταστήση την τάξη «έν όνόματι του βασιλέως της Πρωσίας», πως κάθε Γάλλος έθνοφρουρός «συλλαμβανόμενος ένοπλος, θα έθεωρείτο ως αντάρτης», και πως κάθε κάτοικος, που θα τολμούσε νάντισταθί στα συμμαχικά στρατεύματα, θα τσεφικιόταν άμείως και τό σπίτι του θα καίγεται.

Η Γαλλία, φτωχή κι' εξασθενημένη τότε, από έσωτερικές ταραχές κι' από κακοδιοίκηση, δεν είχε νάντιστή σε τόσους έγχθρους παρά τρεις μικρές στρατιές: ή πρώτη, που τη διοικούσε ο στρατηγός Ροσαμπώ, ήταν μπροστά στο αυστριακό τότε Βέλγιο· ή δεύτερη, του Δυμουριέ, βρισκόταν ανάμεσα Μώζα και Αΐσону· κι' ή τρίτη υπερασπιόταν τη Λωρραίνη με τό στρατηγό Κελλερμάν.

Τον Απρίλη του ίδιου εκείνου χρόνου, ή πρώτη στρατιά είχε πάθει μεγάλες συμφορές κι' οι στρατιώτες της, κυριευμένοι από πανικό, τό είχαν βάλει στα πόδια χωρίς καν να ιδούν τον έγχθρο. Έπειτα τάβαλαν με τους δυό άρχηγούς τους, που τους κατηγορούσαν για προδοσία, κι' έγκότωσαν τον ένα, τό στρατηγό Ντιλλόν.

Οι Αυστρο-Πρώσοι, με γερά, πειθαρχικά στρατεύματα, ένόμιζαν έτσι πως μπορούσαν να θεωρούν τη Γαλλία σά μια εύκολη λεία κι' ο φοβερός κίνδυνος που την απειλούσε τη στιγμή που αρχίζει αυτή ή ιστορία, έξηγεϊ την έντακτη συγκίνηση που βασίλευε, την ήμέρα εκείνη, στο Παρίσι.

Η πρωτεύουσα ήταν άναστατη. Για να χύσουν κανόνια, έκαιρναν τα χάλκινα άγάλματα και τις καμπάρες των έκκλησιών. Οι γυναίκες έδιναν τα χρυσάφια τους, τα παδιά τα βιβλία τους και στο Δημαρχείο κυμάτιζε μία μαύρη σημαία. Είχαν κηρύξει την Πατρίδα σε κίνδυνο και στις δημόσιες πλατείες είχαν στήσει εξέδρες, όπου μικροί και μεγάλοι, αφιόνοντας καθ' έργασία, έτρεχαν να γραφθούν, να καταταχθούν έθελοντές.

Τον πατριωτικό αυτό πυρετό, τον ένθουσιασμό, ο Γιάννης Καρδινιάς τον αίσθανόταν βαθιά. Κι' αυτό βεβαιά δεν σ'ε φαίνεται παράξενο. Πόσες φορές δεν θά ένθουσιασθήκατε και σεις έτσι για την Πατρίδα! Μόνο ένας κύρ-Νικόλας, που δεν ήξερε άλλο τίποτ' από τα βαρέλια

του και, πενήντα δάκαира χρόνια, ήταν περιωρισμένος στο μπαλάνικο εκείνο της οδού Χουσσέτ, χωρίς να τον νοιάζει για τον έπλοιο κόσμο, — μπορούσε να μην έννοι ή τό φιλογερό πατριωτισμό του μικρού του μαθητευόμενου και να τον μαλώνη έπειδή είχε παραμελήσει λίγο την εργασία του, διαβάζοντας τόσος σπουδαίες είδησεις στην έφημερίδα! Οι Πρώσοι είχαν πάρει τό φρούριο Λογκνύ... ή Πατρίδα βρισκόταν σιν κίνδυνο... έκαναν έκκληση 'ς όλους τους πατριώτες, για να τρέξουν και να τη σώσουν.

Ο Γιάννης λοιπόν έκλαιγε μονάχος στην καμφούλα του κι' όλα συνέτρεχαν για να κάνουν τη λύση του πιο ότερη.

Συλλογιζόταν πως ήταν έρρημος στον κόσμο, ολομόναχος, όρφανός, φτωχός... Ο πατέρας του, που είχε πεθάνει λίγες εβδομάδες πριν, ήταν ο τελευταίος του συγγενής. Μητέρα δεν είχε γνωρίσει, γιατί πέθανε κι' αυτή όταν ο Γιάννης ήταν μικρό. Και τη στιγμή εκείνη θυμόταν με άλγεινη συγκίνηση τις μητρικές, να πούμε έτσι, περιποιήσεις που είχε λάβει από τον καλό πατέρα του.

Ο καίμενος ήταν τεχνίτης, όργανοποιός. Έρτιανε μουσικά όργανα και προπώνων βιολιά, φλάουτα και ταμπούρα. Έργαζόταν στο σπίτι του, για λογαριασμό του προμηθευτή των ιδιαιτέρων μουσικών της βασιλίσσας Μαρίας-Άντουανέττας, κι' είχε αποκτήσει καλό όνομα στην τέχνη του, που είχε αρχίσει κιόλα να τη μαθαίνει στο παιδί του.

Κατοικούσαν οι δυό τους στην οδόν Χουσσέτ, στο ίδιο σπίτι με τον κύρ-Νικόλα που ήταν κι' ο σπιτονοικοκύρης. Έπειδή ο πατέρας του μικρού Γιάννη, στον κύκλο που ζούσε, είχε καταλάβει πως ή μάθηση είναι μεγάλο καλό στον άνθρωπο, τό μεγαλύτερο ίσως απ' όλα, φρόντισε να μάθι το γιό του να διαβάζει, να γράφει και να λογαριάζει, πράγμα που έναι τον καιρό, δεν μπορούσαν, όπως σήμερα, να τό έχουν όλα τα παιδιά. Έτσι περίμενε πως ο γιός του θα γινόταν μία μέρα άνθρωπος· άλλα δυστυχώς έφυγε για τό αίώνιο ταξίδι πριν προθάσθι ναποτελειώση την ανατροφή του Γιάννη.

Έστερ' από τό θάνατο του πατέρα, ο κύρ-Νικόλας ο Σαντονά, — έτσι λεγόταν ο σπιτονοικοκύρης τους, — από εύσπλαχνία, καθώς έλεγε, πήρε τό γιό στο μαγαζί του. Μ' από την πρώτη μέρα, ο μικρός ο Γιάννης δεν έδεξε καμμία κλίση στο έπάγγελμα, που του έδινε ή τύχη.

Έξυπνο παιδί, αρκετά κιόλα μορφωμένο, είχε τον πόθο να βλέπει, να μαθαίνει· άγαπούσε και πεδόναν τα τεχνουργήματα· είχε συναναστραφή τεχνίτες, είχε άκούσει τις όμιλίες τους κι' άγαπούσε, από ένστικτο, τις καλές συντροφιές. Γι' αυτό δεν έχώνευε καθόλου τό βάνχυσο, τό χυδαίο τρόπο του μπαλάνη, ούτε τις πρόστυ-

χες εργασίες που τον έδωζε να κάνει. Υπόμεινε ώστόσο κι' ή μόνη του ανακούφιση ήταν να διαβάει, τι έδρισκε, προπάντων έφημερίδες, γράμμες, εκείνο τον καιρό, από σπουδαίες, και συχνά τραγικές είδησεις, για τα συμβαίνοντα στο Παρίσι ή στα σύνορα. Μεγάλη επίσης εύχαρίστηση είχε, όταν ο άρεντικός του τον έστελνε για θελήματα έξω. Το Παρίσι άγήςυχο, πολυθόρυβο, άναστατο κάποτε, ταίριαζε με τη διάθεση του παιδιού, που κυνηγούσε τό έκτακτο και τό άπρόοπτο. Ακολουθούσε στο δρόμο τους στρατιώτες και τους έζήλευε. Ο ήχος του ταμπούρου τον ένθουσίαζε. Και περισσότερο ίσως από κάθε άλλο παιδί, δεχόταν την επίδραση της νευρικής άνησυχίας και της έξαψης που βασίλευε παντού.

Αφού έκλαψε κάμπος ήρα, ο Γιάννης σηκώθηκε. Είχε ξεθυμάνει με τα δάκρυα και τό πρόσωπό του πήρε ύφος περήφανο κι' άπορρασιτικό.

Έβγαλε από ένα παλιό σεντούκι τα κυριακάτικα του φορέματα, ντύθηκε, φόρεσε και τις χρωματιστές του κάλτσες, τα καινούργια του γοβάκια, τό μικρό του τρικαντό, — γιατί έτσι ντυνόταν εκείνο τον καιρό, όπως άπάνω-κάτω σήμερα οι αξιωματικοί του ναυτικού κι' οι διπλωμάτες, — και κατέθηκε.

Περνώντας γοργά από τό παράθυρο της κουζίνας, φώναζε: — Φεύγω, κυρία! αντίο σας! Και χάθηκε στη δενδροστοιχία του δρόμου.

Η κυρά-Νικόλαϊνα έσκυψε να τον φωνάξει, μα ήταν πιά μακριά.

«Δε βαρύνει! συλλαγίσθηκε· άμα ψάξει μια-δυό μέρες και δεν βρή τίποτα, θά ξαναγυρίσει!...»

Έπειτα κούνησε τό κεφάλι της και ψιθύρισε με χαμόγελο: «Τό καίμενο!» (Έπειτα συνέχισε) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

[Κατά τό Γαλλικό τό λοχαγού Danpit]

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ

Χειμωνιάτικη βραδυά
Στό μικρό τό χωριουδάκι
Έξω βρέχει, τα κλαδιά
Σιγοσιρρίζουνε στο τζάκι.

Κ' ή κοπέλα τα κοιτά,
Που κοντά κάνει νυχτερί,
Μα ή καρδιά της ξεπετά
Στό γλυκό τό καλοκαίρι.

Κι' όνειρεύεται έυφη,
Όνειρεύεται ένθ' οάβει,
Από χώρα μακρινή
Πώς γυρίζει ένα καράβι.

Και χαμόγελο γλυκό
Στό μικρό τό χωριουδάκι
Κι' ένα δάκρυ μυστικό
Τα ματάκια της δροσίζει...

Χειμωνιάτικη βραδυά
Στό μικρό τό χωριουδάκι
Έξω βρέχει, τα κλαδιά
Σιγοσιρρίζουνε στο τζάκι.

ΖΕΦΥΡΟΣ ΒΡΑΔΥΝΟΣ

Ο ΙΣΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ο Πετράκης έτοιμάστηκε για να πάει να χαιρετήσει τον ξάδελφό του, που γιόρταζε. Φόρεσε τα καλύτερά του ρούχα, πήρε από τό συρτάρι του γραφείου του μία ώραία κασετίνα, — τό δώρο που θά τουκανε, — και κατέθηκε στην πόρτα.

Τρεις δρόμοι πήγαιναν στο ξάδελφου τό σπίτι. μακρυνό κάπως κι' έξοχικό. Ο ένας ήταν φαρδός, ασφαλτωμένος, καθαρός. Οι άλλοι δυό στενοί, σέ πολλές μεριές χωρίς πεζοδρόμιο, γεμάτοι λάσπες και χαντάκια. Μα ήταν πιο σύντομοι από τον πρώτο κι' ο Πετράκης πήρε έναν απ' αυτούς.

Στη μέση του παλιόδρομου, άπάντησε ένα χαντάκι γεμάτο νερό. Έκανε να τό πεδήσει, δεν τό κατάφερε κι' έπεσε μέσα. Έτσι άναγκάστηκε να γυρίσει πίσω στο σπίτι, για νάλλαξει ρούχα.

Και ξανακατέθηκε στην πόρτα. Μα πάλι δε διάλεξε τό φαρδύ και καθαρό δρόμο.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Ο κ. Βιεριστίδης, διευθυντής του Θεάτρου της Κομωδίας, δηλαδή του θεάτρου όπου οι άνω-όθωποι... κλαίνε περισσότερο, βαριέται να διαβάσει ένα έργο έμμετρο, σέ έξη πράξεις και δεκαεννιά ειζόνες. «Αφού είναι στίχοι, θά καίνε καλά!» αυλογιόθηκε ο κ. Βιεριστίδης. Και πριν κλείση

...άχρηστο χαρτί, για να ευθυνη· του Θεάτρου της Κομωδίας, δηλαδή του θεάτρου όπου οι άνω-όθωποι... κλαίνε περισσότερο, βαριέται να διαβάσει ένα έργο έμμετρο, σέ έξη πράξεις και δεκαεννιά ειζόνες. «Αφού είναι στίχοι, θά καίνε καλά!» αυλογιόθηκε ο κ. Βιεριστίδης. Και πριν κλείση

καλά καλά την πόρτα ο ποιητής, οίχνει τό χοντρό του χειρογράφο στο τζάκι. Τό έδρε αυτό ο κ. Μαλλιάρος κι' ώρκίσθηκε να εκδικηθή. Έστερ' από λίγες ήμέρες, παρουσίασθηκε πάλι στο γραφείο του θεατρώνη μ' ένα πελώριο χειρόγραφο. Ο κ. Βιεριστίδης, που εκείνη

την ώρα ζέσταινε τα πόδια του, γυρίζει μ' άδιαφορία και τό παίρνει. — «Σας τό συνιστώ, του λέει ο κ. Μαλλιάρος· αυτό είναι πολύ όραιοτέρο από τάλλο. Έννοια σας, του άπαντά ο κ. Βιεριστίδης: «Εξω βρέχει, τα κλαδιά Σιγοσιρρίζουνε στο τζάκι. ...» Μα τό πρώτο που έκαμε, μόλις έφυγε ο ποι-

ητής, ήταν να πετάξει τό χειρόγραφο του στη φωτιά. «Δυστυχία του! Του θεατρώνη δηλαδή δυστυχία. Γιατί άμέσως γίνεται μία έκρηξη κι' ο κ. Βιεριστίδης σηκώνεται σδόν άερα και ξαναπέφτει κατάπληκτος και μωλωπικμένος. Ο κ. Μαλλιάρος, που δεν είχε άπομακρυνθή

πολύ, άκούει τον κρότο και χαιρείται. Ο πονηρός μέσα στο δηθενέκτινο χειρόγραφο, είχε βάλει μία μεγάλη τρακατσόνα. Κι' έτσι ο θεατρώνης που ήθελε έγχα μ' έπιτυχία, δέχτηκε κι' ένα με πυροτέχνημα, που του έκοψε την κακή συνήθεια να μη διαβάσει. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΑΘΗΝΑ· Ι· ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

43ον ΕΤΟΣ

Αγαπητό μου,

ΗΜΕΡΑ που σ'ε γράφω την πρώτη έπιστολή του ξαννού μου, είναι μια

από τις πιο όμορφες, από τις πιο γλυκαίες και φωτεινές ήμέρες του άττικού φθινόπωρου. Έστερ' από μίαν άτλειωτη, απελπιστική σειρά ήμερών ψυχρών, άνεμοδαρμένων, παγωμένων κι' ύστερ' από μίαν άλλη βροχερών, ύγρων, σκοτεινών, — ή σημερινή ήμέρα με γαλανό ουράνο, με λαμπρό ήλιο, με ήσυχη άτμόσφαιρα, όλη γλυκά, εώς, χαρά. Τό θεωρώ σαν καλό σιγνό. σ'ε γούρι για τη χρονία μας. Γιατί, — θά σ'ε πω τόρα ένα μυστικό μου, — άχρέσει να πιστεύω στα σημάδια... όταν είναι καλά. Αυτό δεν είναι καμμία πρόληψη· είναι άπλως μία αίσιοδοξία. Πρόληψις είναι κανένας όταν πιστεύη στα σημάδια όλα, καλά ή κακά, κι' ένθαρρύνεται από τα πρώτα, μα φοβάται κι' άποθαρρύνεται από τα δεύτερα. Έ, αυτό δεν μου συμβαίνει. Όσες φορές μου τυχαίνει νάχρηζο κάτι την Τρίτη, ή στις Δεκατρείς του μηνός, ή σέ ήμέρα άσχημη, χωρίς ήλιο, μπορεί να τό προσέχω, μπορεί να λέω γι' άστέρο στους άλλους, κάνοντας τον άνησυχο, άσχημα θά π'χω!., από μέσα μου όμως, βαθιά, συλλογιέμαι: «Δε βαριέσαι! αυτά είναι προλήψεις! θά π'χω καλά!» Και μόνο όταν τό σημάδι είναι καλό, τό πιστεύω και χαιρούμαι. Γιατί τότε δεν μου κοστίζει τίποτα ή πρόληψη, δεν με βλάπτει. Άπεναντίας με ωφελεί. Κι' έτσι θά ήθελα να έπίστευαν όλοι στις προλήψεις, στα σημάδια, στους όίωνους, στα όνειρα: μόνο όταν είναι καλά, μόνο όταν μ'ε δίνουν χαρά και όάφρος, μόνο όταν προάγουν μέσα μας την αίσιοδοξία. Τίποτα δεν μπορεί κανείς να κάνει χωρίς αυτή! κι' ό,τι βοηθεί την αίσιοδοξία είναι καλό στον άνθρωπο κι' ωφέλιμο.

Είμαι λοιπόν μία όμορφη μέρα αυτή που σ'ε γράφω την πρώτη έπιστολή του καινούργιου μας χρόνου. Πρώ όλίγω, στον τίτλο της «Διαπλάσεως», έσώσα με τό χέρι μου τό 2 του 42, κι' έγραψα 3, για να τό ίδη ο τυπογράφος και να τό κάνει 43. Μάλιστα! (έτος 43ον). Από σήμερα, ή «Διαπλάσις» μας μπαίνει στα σαντατρία. Κανένα έλληνικό περιοδικό δεν έφτασε ποτέ σέ τέτοια ηλικία, μα λίγα κι' από τα ξένα. Είμαι κάτι σπάνιο, άληθινά θαυμάσιο. Κι' έπειδή προητέρα λέγαμε για αίσιοδοξία, φαντασθήτε πόση πρέπει να είχε στη ζωή του ο ίδρυτής αυτού του περιοδικού, για να μπορέσει να τό διατηρήσει άδιάκοπα από τό 1879 ως τα σήμερα!

ΦΑΙΔΩΝ

(Ἔπεται συνέχεια)

«τὸν εἶδες ὅμως ἀπὸ κοντά, τὸν ἄκου-

μονέτα, στο γραφείο του Νουμά, όπου ήρθε να δώσει τη συνέχεια της μελέτης του για το Βουτυρά. «Είχαμε γέλια σαν τούτο είπα!»

Ωραίος Έπιστολά: μ. 5 έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι εξής: 'Αναγνωσθέντα Έλλάς (έλαβα και τη φωτογραφία) Λουκία ντε Λαμε μούρ, 'Ιδεώδης Καοδιά, Νεϊλος, Ούρβιμος Θόλος και Κ. Φ. 'Αλεξανδρός. — Έξέτελεσα τις παραγγελίες των και τους ευχαριστώ όλους για τα καλά των λόγια.

'Αρχ. Α. Κωσ. και 'Αναστ. Καλλ, μ' ενθουσίασαν τα πρώτα σας γράμματα! 'Ελπίζω να πάρτε και ψι διόλυλο και να μου γράψετε τακτικά.

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ.

Αυτήν την εβδομάδα έλαβα τα εξής: που είχαν σταλή πριν απ' τη δηλώσή μου: «Η Μουσική». — «Σκέψεις μου». — «Το χλωμό φρεγγάρι» κτλ. — «Μπουμπουκία». — «Νέοι Δν Κιχότοι», «Μνημόσυνο» — «Στο Ρεμύ».

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ιούδην ψευδώνυμοι εγκρίνονται ή άνω οδών, αν δεν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος, δη. 2. Τα εγκρινόμενα ή αναγνωσμένα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1921. Όσα συνοδεύονται ή ά άνηκουν εις άγρία, και όσα από Κ εις κορίτσια.

Νέα Ψευδώνυμα: Μικρό Θεσσαλός, ά. (ΝΚ). Λουπενάκης, ά. (Ι). Δούξ, ά. (Ι). Μίρτος Σίλβας, ά. (ΧΝ). Νεραϊδά των Δατών, ά. (ΔΤ). Βασιλειος των Αστέρων, ά. (ΔΧ). Ρέμδης, ά. (Ελλάς των Φύτων, ά. (ΑΔ). 'Ιδανιμός, ά. (ΧΙ). Τρωγλοδύτης, ά. (ΧΤ). Σικωνία Αύρα, ά. (ΧΔ). 'Αττικός 'Ορίζων, ά. (ΙΚ). Ξανθή Μουσική, ά. (ΕΧ). Μικρός 'Εθελοντής, ά. (ΚΜ). Καπετάν Λαπαντάς, ά. (ΑΚ). Ρόδων της Χίου, ά. (ΣΠ). Ριστελί, ά. 'Ατρός 'Ηρώων, ά. Παναγία των Ρόδων, ά. (ΙΡ). Ζαλαμύρ, ά. (ΦΚ). Ταλκάζ, ά. (ΟΕ). Μικρός Τζοκός, ά. (ΑΣ). Ξανθή Φοίβη, ά. (ΚΠ). Νεραϊγερτής 'Ελλην, ά. (ΕΦ). Μελαχροινή Νεραϊδα, ά. (ΑΓ). Κουκουάρα, ά. (ΧΧ). Λαγάνη ά. (ΙΧ). Ξύλον 'Απλήκτου, ά. (ΦΚ). Χυνομάκι, ά. (ΑΠ). Γελαστή Χιωτοπούλα, ά. (ΜΜ). Σορελίνα ά. (Α). Μαρτζελίνα, ά. (Ν). Ηαίδη της Τριπολιτσάς, ά. (ΑΑ). Κατανή Πριγκιπίσσα, ά. (ΚΗ). Κίτρινο Ρόδο, ά. (ΝΚ). 'Ανάμνητις, ά. (ΑΜ). Δούξ της Κοζάνης, ά. (Ι). Νκυτάκι της Λέσβου, ά. (ΚΠ).

Αναγεώσεις Ψευδωνύμων: 'Αμαζών της Καβάλλας, ά. Σμυρνάτο Ακρογιάλι, ά. Τρεμοσύνον Αστέρ, ά. Αημερνηθείσα 'Υπαρξίς, ά. Ακροστεφανωμένη Κυκνήλευκος, ά. Ραδάμανθας, ά. 'Ελληνικόν Τρόπαιον, ά. 'Αεικίνητον, ά. 'Ελευθερωτής της Πατρίδος, ά. Μεγάλη 'Ελλάς, ά. Αγριοκάτσικο, ά. Ναυτόπουλο της 'Ανδρού, ά. Πίστις-Πατρίς, ά. Γρηγόριος Ε', ά. Καπετάν Φασαρία, ά. Θρίαμβος του Δικαίου, ά. 'Υπερασπιστής του Σουλίου, ά. 'Αρης, ά. Τυχερή, ά. Μίχης Ζέας, ά. Ηικροδάφνη, ά. 'Απελευθερωμένο 'Αιδινόπουλο, ά. 'Ανθρωπος, ά. Βένσιων, ά. 'Ελπίς του 'Εθνους, ά. Λεοντιάς, ά. Κουνούπι, ά. Κόλλος 'Ατταλίας, ά. Πειραικό Διαβολάκι, ά. 'Αήτητης Εύζωνάκι, ά. 'Ενδοξος Οχλασομάχος, ά. Τσopanόκος, ά. Σθένετος, ά. Σαρδανάπαλος, ά. Μακεδονικόν 'Ιδεώδες, ά. Καπνός, ά. Σπουργίτης, ά. Κύμα του Αιγαίου, ά. Πληγωμένος

Χρυσάιος, ά. Στέφανος της Δόξης, ά. 'Υποδρόμος Οχλασοπόρος, ά. Κολοκοτρώνης, ά. Σέρ Ραβηγάρ, ά. 'Ιδεώδης Καρδιά, ά. Βιολέττα του 'Αγρού, ά. Νεραϊδά του Βουτύρου, ά. Σμυρνάκος 'Αστήρ, ά. Μαχαιτική Σελήνη, ά. Μειδιάμα του Πόνου, ά. Ακρίς του 'Ωραίου, ά. 'Ελπιδοφόρος Νεότης, ά. 'Απελευθερωτής Μικρασιάτης, ά. Λουκία ντε Ακμερούς, ά. Κήρύς, ά. Νύτης 'Ανος, ά. Νικητήριον Σάλλισμα, ά. 'Αρατάκι, ά. Κινέζος, ά. 'Αστήρ της 'Ελευθερίας, ά. Λάβαρον του Ψ, ά. Διαδο όπαίδο, ά. 'Ηλιος της 'Ελευθερίας, ά. 'Αγγέλος της 'Αγάπης, ά. Στανχαρής του Δάτους, ά. Σελιγορβύιστο 'Ακρογιάλι, ά. Ματαίτης, ά. Οϊράνιος Θόλος, ά. Γέρω-Δήμος, ά. Δοξαμένη Σημαία, ά.

'Η Διαπλάσις ασπάζεται τους φίλους της: Βινίκιον (χαίρω πού έγινες καλά) Ρεζεντά (όχι γιατί τάγορία έχουν περισσότερο μυαλό, — πές του ξαδέλφου σου, — αλλά γιατί, σαν άγόρια, θγαίν υν στών κόσμω και τόν μαζίνουν γρηγορώτερα από τα κοίτσα' γι' αυτό έν' άγόρι 18 έτών είναι πιά ένήλικω, θεωρείται άντρας' ένώ τ'ο κορίτσι άρσφ περ ση τα 20.). 'Είλην Ι. Ν. (πρέπει να διαδόχης τών 'Οδηγώ και να συμμορφωθείς) Κωνστ. Α. Τριαντ. (να έν στείλης 2 δρ. διά την έγκρισιν τινέκοδα των «μαλλιαρών» δέν ένδιαφέρουν) Δευτεριάς Χαμόγελο. (έλα, ευχαριστώ, έστειλα για τ'ο άλλο, τι να σου πώ! βεβαιώσω ότι έγινε χωρίς να τ'ο θέλω) 'Ιδές τι λέω παραπάνω και στη Μελαγγ. 'Αιθίδα) Μαρίαν Γ. Μητ. (ώς θέλες ή συνδρομή μένει ή δία) Βενεσιάνων Η. Σ. (όχι διά τόν έπαινον δέν ίσχυούσαι να λάβης τίποτε εις όιας τας άλλας έρω ήσεις, ναί) Σερριοισπούλαν (εις κάθε τετράδιον Μ. Μυστικών που στέλλεις πρds διαβίβασιν, πρέπει να έτωκίλης έν 15 λεπτον) Κόμητα δέ Λιμνέρ (έχει καλώς ευχαριστώ για όσα γράφεις καλώς να έλθης!) Μαγεμένην Ρεμμυτιάν (ήτο λάθος κι' έδιορθώθη) 'Ανθρωπιν (καλά έκαμες ένα μου τ'ο γράψης και σ' ευχαριστώ) Β. Α. Γκλ (ευχαριστώ πολύ για τ'ο ξεπλάσμα και για τα καλά λόγια) Γωγον τόν Παριζιάνον (μένουν δρ. 10,70) ευχαριστώ για τ'ο ένθυσμό) Φιλόρημον (έλήφθησαν) Σ. Ν. Πισ. (Προσέβριν, Κ., Ξεπεσομ Δόρδον, Ξανθήν 'Ελληνοπούλαν, Αιπλιάνον, Γαλάσιον Οδορδον κτλ. κτλ.

Εις ότας έπιστολάς έλαβα μετά τη 30ην Νοεμβρίου, θάπαντήσω εις τ'ο προσεχές.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ:

[Και αυτό για μεγάλους]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΟ ΖΑΚΥΘΙΝΟ ΜΑΝΘΑΙ

ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΕΚΑ

ΔΙΑΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τ'ο Ζακυθινό Μανθάι είναι δώδεκάτομο άνέκδοτο. — Τ'ο θανμάσιο βιβλίο, ό συγγραφέας τ'ο άφιέρωνει ή ή Μητέρα του, δημοσιεύει και την ειδική του.

ΤΙΜΑΤΑΙ Δρ. 5 (Ταχυδρ. δρ. 5,50)

Τ'ο πρώτιστον καθήκον τ'ο καλού συνδρομητού είναι ή έγκαιρος αναγεώσις της συνδρομής του.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Άρχή του νέου 1920 Διαγωνισμού λύσεων Δεκεμβρίου — Φεβρουαρίου. Αί λύσεις δεκταί μέχρι της 25ης Φεβρουαρίου αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης έφ' όσον δέν θά έχουν άκόμη δημοσιεύση. Όπως και των προηγουμένων φύλλων].

ΑΠΟ σήμερα άρχίζει ή δημοσίευσις Πνευματικών Ασκήσεων από τας συλλογάς του 1920 Διαγωνισμού Τάποτελέσματα του περισυνού 1850ν θά δημοσιευθούν προσεχώς.

1. Λεξιγράφος

Μ' έν' άπ' τ' άγρια θηριά, Μάντη πάνσορον ένώνω, Κι' έν' άρχαίο βασίληα, 'Ηρωα, σου φανερώνω.

'Εστάλη υπό του Ταλκάβ

2. Συλλαβόγραφος

Τ'ο πρώτο νότμ μουσική, Τάλλο μου τ'ο φωνάξεις, Τ'ο σκύλου, να ξεκουμπιστή. Καί με τ'α δυό αυτά μαζί,

Πρόσωπο παρουσιάζεις Σ'ε Τραγωδία ξακουστή.

'Εστάλη υπό του Φλώρου Ροδάνθη

3. Στοιχειόγραφος

Τ'ο άρχικό γεννημάτος

'Αν θγάλης, λυτα, μόλις,

Μεγάλη θά φανερωθή,

'Αρχαία και νέα πόλις.

'Εστάλη υπό της Περούζης

4. Μεταγραμματισμός

'Ενός από τους Δώδεκα,

'Αλλάξεις τ'ο κεφάλι

Καν' μιάς θρησκείας ίδρυτής,

Λατρεία της 'Απω' Ανατολής,

'Αμέσως θά προβάλη.

'Εστάλη υπό του Στεφάνου της Δόξης

5. Μεταγραμμισμός

Της 'Ελλάδος ποταμού

'Ενα ιώτα αν τ'ο σβύσω

Και τόν αναγραμματίσω,

Κερασφόρο τ'ο δρυμού

Στη στιγμή θά σχηματίσω.

'Εστάλη από τ'ο Τσακινάκι της Κοζάνης

6. Ψαροκόκκαλον

* * * * *

Νάντικτασταθούν οι άστερίσκοι διά γραμμάτων ούτως ώστε να αναγνωσθώνται κατά σειράν: Νήσος του Αιγαίου, νήσος του Αιγαίου, χώρα της 'Ελλάδος, ποταμός της Ερώπης, Βασιλεύς της Αίγυπτου, 'Αθναίος στρατηγός, άνθος τ'ο άγρού, Βασιλεύς της Περσίας. 'Εστάλη υπό Εύκλειδης Π. Τσαπά ήρα

7. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6 = Κράτος.

2 3 5 6 = Δίμνη

3 2 6 = Θεά.

4 5 6 1 = Σοφός.

5 1 5 1 = Θεά.

6 1 2 4 2 5 6 = Κζών

'Ιδέα τ'ο 'Ερώτωνος

8-12. Μαγικά Σύμφωνα

Τ'η ανταλλαγή ένδς ούδωήποτε γράμματος έκάστης τ'ων κάτωθι λέξεων διά δ υ ο σ υ ν ε χ θ υ σ υ μ φ ω ν ώ ν ενθέρμων πάντως εις την άρχήν, να

σχηματισθούν, μετά ή άνευ αναγραμματισμού, άλλαι τόσαι λέξεις:

'Εν ό χ, Δ ά σ σ ος, τ ά σ ις, ν ί κ η, έ α σ ις.

'Εστάλη από τ'ο Τραγοδία της 'Ενώσεως

13. 'Ελλιποσύμφωνον

α α ο ε ο ου αυ α ο ε ο ου ο ι α ι

'Ε τάλη υπό τ'ο Κύματος του Αιγαίου

14. Γρίφος

λ λ λ λ λ

λ 1918 δούλο: αν
Η α α α Χ 4 0 0 1919 7 το
ς 1920 7 το

'Εστάλη υπό του Ναυκλ. 'Αστέρως.

Διά τούς Γαλλομαθείς

15. 'Ακροστιχίς εξ αντιθέτων

Τάρχικα τών αντιθέτων τών κάτωθι λέξεων αποτελούν περιφρασιν πρωτεύουσιν:

tirer, ha'r, tort, mortel, nord.

'Εστάλη υπό τ'ο Θρόλου

16-17. Σμψή ήρωσις Φράσεων

1. La — est — print — mps — — vie.

2. Ghaun — son plaisir — il — troune.

'Εστάλη υπό τ'ο Ταπεινω ένου Μενίξ

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Αϊκήσ. τ'ο φύλλου 39

556. 'Ανεστώς (έν, έστώς). — 557. Εθελοντής (ε ρθ Πε δ σ). — 558. Πα-οις-λά-οις.

559. Α Υ Ρ Α

Υ Α Ω Ρ

Ρ Ω Μ Η

Α Ρ Η Σ

560. 'Ο λόγος τ'ο υ τ ι μ ι ο υ ά ν θ ρ ω π ο υ ε ι ν α ι δ ρ α κ ο ς. 'Η άνάγνωσις κατά σίχον έν δεξιών αι έν των άνω). — 561. 'Ω ζείν άγγέλειν Λακεδαιμονίους ότι ήδε κειμ θα, τ'ης κείνων σήμασι σε θομενοι. — 562. ΤΑΡΑΝΔΟΣ (Τάριτο, Γάλλια, 'Αφρικη, Θάλα, Πολυνείκης, 'Ολλανδία, 'Αδρια-νός, Κάρπαθος) — 563. Είναι ώραιον παύμα τ'ο τέλος της έργασίας. — 564. 'Η Ξε ις α φ ι ξ ε ι σ ο θ ν η ξ ε ις έν πο λ ε μ φ. (Ξεις αφ - Ξεις ουδ νύξ εις (ν πολεμώ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 έως 10 τ'ο πολύ λέξεις με άπλά στοιχεία δρ. 2 (δ έκάστης δρος.) Πέραν τών 10 λέξ. 20 λεπ. η λέξις, με παρτα δ στοιχεία λεπ. 30 και με κεφαλαία λεπ. 40 'Ο χωριστός στίχος δρ. 1.]

[ΚΥ'—1]

Διαπλάσις, ψήφιστε, παρακαλώ τ'ο ψευδώνυμό μου.

ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ

[ΚΑ'—2]

Όλοι ψηφίσατε τ'ο

ΚΥΜΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

[ΚΑ'—3]

«ΚΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Τιμημένο Τούφκι. Ευχαρίστως δ

χόμεθα ευγενή σας πρότασιν. 'Εστ

λη Καταστατικόν.

[ΚΑ'—4]

ΤΟΜΟΦΟΡΤΟ ΨΕ ΔΩΝΥΜΟ:

ΚΛΕΦΤΟΠΟΥΛΟ ΤΟΥ 2

[ΚΑ'—5]

Όλοι δέν πιστεύω να νηθήτε τ'η λ

κή ψήρο σας για τ'ο

ΔΑΦΝΟΣΤΕΦΕΣ 2

[ΚΑ'—6]

ΤΙΜΗΜΕΝΟ ΤΟΥΦΕΚΙ

'Υποψήριος Δημοψηφίσματος τ'ο 19

Ψήφο! — Ψήφο!